

PADOMES IETEIKUMS**(2020. gada 20. jūlijs)****par Francijas 2020. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2020. gada stabilitātes programmu**

(2020/C 282/10)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību ⁽²⁾, un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Komisija 2019. gada 17. decembrī pieņēma gada ilgtspējīgas izaugsmes stratēģiju, tādējādi uzsākot 2020. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgadu. Tajā pienācīgi ņēma vērā Eiropas sociālo tiesību pīlāru, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija pasludināja 2017. gada 17. novembrī. Komisija 2019. gada 17. decembrī uz Regulas (ES) Nr. 1176/2011 pamata pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Francija bija minēta to dalībvalstu vidū, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats. Tajā pašā dienā Komisija pieņēma arī ieteikumu Padomes ieteikumam par eurozonas ekonomikas politiku.
- (2) 2020. gada ziņojums par Franciju tika publicēts 2020. gada 26. februārī. Tajā bija izvērtēts, kā Francija īstenojusi tai adresētos ieteikumus, ko Padome pieņēma 2019. gada 9. jūlijā ⁽³⁾ ("2019. gada valstij adresētie ieteikumi"), turpmākie pasākumi, kas veikti pēc tai adresētajiem ieteikumiem, kuri pieņemti iepriekšējos gados, un Francijas progress virzībā uz stratēģijas "Eiropa 2020" valsts mērķu sasniegšanu. Tajā bija ietverts arī padziļināts pārskats, kurš veikts saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu un kura rezultāti arī tika publicēti 2020. gada 26. februārī. No Komisijas veiktās analīzes secināms, ka Francijā pastāv makroekonomikas nelīdzsvarotība. Šī nelīdzsvarotība it īpaši bija saistīta ar augstu valsts parādu un vāju konkurētspējas dinamiku, ko papildina zems ražīguma pieaugums, kam ir pārrobežu nozīme.
- (3) 2020. gada 11. martā Pasaules Veselības organizācija Covid-19 uzliesmojumu oficiāli pasludināja par pasaules mēroga pandēmiju. Tā ir nopietna sabiedrības veselības ārkārtas situācija, kas skar iedzīvotājus, sabiedrību kopumā un ekonomiku. Tā pakļauj valstu veselības sistēmas smagai spriedzei, rada traucējumus globālajās piegādes ķēdēs,

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.⁽³⁾ OV C 301, 5.9.2019., 55. lpp.

izraisa svārstīgumu finanšu tirgos, rada patērētāju pieprasījuma satricinājumus un negatīvi ietekmē dažādas nozares. Tā apdraud cilvēku darbvietas un ienākumus, kā arī uzņēmumu darbību. Tā ir izraisījusi ievērojamu ekonomikas satricinājumu, kam jau ir nopietnas sekas Savienībā. Komisija 2020. gada 13. martā pieņēma paziņojumu, kurā aicināja koordinēt rīcību, reaģējot uz krīzi ekonomikā, un iesaistīt visus dalībniekus valstu un Savienības līmenī.

- (4) Vairākas dalībvalstis ir izsludinājušas ārkārtas stāvokli vai ieviešušas ārkārtas pasākumus. Ārkārtas pasākumiem vajadzētu būt stingri samērīgiem, nepieciešamiem, ar ierobežotu ilgumu un saskaņā ar Eiropas un starptautiskajiem standartiem. Uz tiem būtu jāattiecinā demokrātiskā pārraudzība un iespēja tos neatkarīgi pārskatīt tiesā.
- (5) 2020. gada 20. martā Komisija pieņēma paziņojumu par Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanu. Šī vispārējā izņēmuma klauzula, kas izklāstīta Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 1. punktā, 6. panta 3. punktā, 9. panta 1. punktā un 10. panta 3. punktā un Padomes Regulas (EK) Nr. 1467/97⁽⁴⁾ 3. panta 5. punktā un 5. panta 2. punktā, atvieglo budžeta politikas koordināciju nopietnas ekonomikas lejupslīdes laikā. Komisija savā 2020. gada 20. marta paziņojumā pauda viedokli, ka, ņemot vērā paredzamo nopietno ekonomikas lejupslīdi Covid-19 pandēmijas dēļ, ir izpildīti nosacījumi vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšanai, un aicināja Padomi apstiprināt šo secinājumu. Dalībvalstu finanšu ministri 2020. gada 23. martā piekrita Komisijas novērtējumam. Viņi bija vienprātis, ka nopietnā ekonomikas lejupslīde prasa apņēmīgu, vērīgu un koordinētu atbildi. Vispārējās izņēmuma klauzulas iedarbināšana ļauj uz laiku atkāpties no korekcijām vidēja termiņa budžeta mērķa sasniegšanai, ar noteikumu, ka tas neapdraud fiskālo stabilitāti vidējā termiņā. Attiecībā uz korektīvo daļu Padome uz Komisijas ieteikuma pamata var arī nolemt pieņemt pārskatītu fiskālo trajektoriju. Vispārējā izņēmuma klauzula neaptur Stabilitātes un izaugsmes pakta paredzētās procedūras. Tā ļauj dalībvalstīm atkāpties no budžeta prasībām, kas tiktu piemērotas parastā situācijā, un vienlaikus dod iespēju Komisijai un Padomei veikt vajadzīgos politikas koordinācijas pasākumus pakta ietvaros.
- (6) Ir jāturpina pasākumi, lai ierobežotu un kontrolētu Covid-19 pandēmijas izplatīšanos, stiprinātu valstu veselības sistēmu noturību, mazinātu pandēmijas sociālekonomiskās sekas, izmantojot atbalsta pasākumus uzņēmumiem un mājsaimniecībām, un nodrošinātu pienācīgu veselības un drošības apstākļus darbavietās nolūkā atsākt saimniecisko darbību. Savienībai būtu pilnībā jāizmanto dažādie tās rīcībā esošie instrumenti, lai atbalstītu dalībvalstu centienus minētajās jomās. Vienlaikus dalībvalstīm un Savienībai būtu jāstrādā kopā, lai sagatavotu pasākumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atgriešanos pie mūsu sabiedrību un ekonomiku normālas darbības un ilgtspējīgas izaugsmes, citstarp integrējot zaļo pārkārtošanos un digitālo pārveidi un mācoties no krīzes laikā gūtās pieredzes.
- (7) Covid-19 krīze ir apliecinājusi, ka iekšējais tirgus ir pietiekami elastīgs, lai spētu pielāgoties ārkārtas situācijām. Tomēr, lai nodrošinātu ātru un vienmērīgu pāreju uz ekonomikas atveseļošanas posmu, preču un pakalpojumu brīvu apriti un darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, būtu jāatceļ tie ārkārtas pasākumi, kas kavē iekšējā tirgus normālu darbību, tiklīdz tie vairs nav nepieciešami. Pašreizējā krīze rāda, ka veselības nozarē ir vajadzīgi krīzgatavības plāni. Starp svarīgākajiem elementiem plašāku krīzgatavības plānu izstrādē ir minamas uzlabotas iepirkuma stratēģijas, diversificētas piegādes ķēdes un būtiskāko materiālu stratēģiskās rezerves.
- (8) Savienības likumdevējs ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulām (ES) 2020/460⁽⁵⁾ un (ES) 2020/558⁽⁶⁾ jau ir grozījis attiecīgos tiesiskos regulējumus, lai dalībvalstīm ļautu mobilizēt visus neizmantotos līdzekļus no Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem nolūkā novērst Covid-19 pandēmijas ārkārtējās sekas. Minētie grozījumi nodrošinās papildu elastīgumu, kā arī vienkāršotas un racionalizētas procedūras. Lai mazinātu spiedienu uz naudas plūsmu, dalībvalstis 2020.–2021. grāmatvedības gadā var arī izmantot 100 % līdzfinansējuma likmi no Savienības budžeta. Francija tiek mudināta pilnībā izmantot šīs iespējas, lai palīdzētu visvairāk skartajām personām un nozarēm.

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1467/97 (1997. gada 7. jūlijs) par to, kā paātrināt un precizēt pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras īstenošanu (OV L 209, 2.8.1997., 6. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/460 (2020. gada 30. marts), ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013 un (ES) Nr. 508/2014 attiecībā uz īpašiem pasākumiem, kas nepieciešami, lai piesaistītu investīcijas dalībvalstu veselības aprūpes sistēmās un citos to ekonomikas sektoros, reaģējot uz Covid-19 uzliesmojumu (Investīciju iniciatīva reaģēšanai uz koronavīrusu) (OV L 99, 31.3.2020., 5. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2020/558 (2020. gada 23. aprīlis), ar ko Regulas (ES) Nr. 1301/2013 un (ES) Nr. 1303/2013 groza attiecībā uz īpašiem pasākumiem, lai nodrošinātu ārkārtas elastību Eiropas strukturālo un investīciju fondu izmantošanā, reaģējot uz Covid-19 uzliesmojumu (OV L 130, 24.4.2020., 1. lpp.).

- (9) Paredzams, ka Covid-19 pandēmijas sociālekonomiskās sekas reģionos izpaudīsies nevienādi, jo tiem ir dažādi specializācijas modeļi, jo īpaši reģionos, kas izteikti paļaujas uz tūrismu (piemēram, tālākajos reģionos) un plašākā nozīmē – uz tiešas saskares darījumiem ar patērētājiem. Tas rada būtisku risku, ka Francijā palielināsies reģionālās un teritoriālās atšķirības, tādējādi pastiprinot jau novēroto tendenci, proti, lēnām pieaugošās atšķirības starp galvaspilsētas reģionu, lielajām pilsētām un pārējo valsti, starp pilsētu un lauku teritorijām, kā arī starp metropoli un tālākajiem reģioniem. To papildina risks, ka uz laiku izirs konverģences process starp dalībvalstīm, tāpēc pašreizējā situācijā ir vajadzīga mērķtiecīga politiska atbildes reakcija.
- (10) Francija savu 2020. gada valsts reformu programmu iesniedza 2020. gada 7. maijā un 2020. gada stabilitātes programmu – 2020. gada 30. aprīlī. Lai ņemtu vērā abu programmu savstarpējo saistību, tās izvērtētas vienlaikus.
- (11) Uz Franciju šobrīd attiecas Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvā daļa, un tai piemēro pārejas noteikumu par parādu. Padome 2018. gada 13. jūlijā ieteica Francijai nodrošināt, ka valdības neto primāro izdevumu nominālais pieaugums ⁽⁷⁾ nepārsniedz 1,4 % 2019. gadā, kas atbilst gada strukturālajai korekcijai 0,6 % apmērā no iekšzemes kopprodukta (IKP). Komisijas kopējais novērtējums apstiprina būtisku novirzi no ieteiktās korekcijas virzībā uz vidēja termiņa budžeta mērķi 2019. gadā un 2018. un 2019. gadā, aplūkojot abus kopā. Tas ir būtisks faktors Komisijas ziņojumā, kas sagatavots saskaņā ar Līguma 126. panta 3. punktu un kurā izvērtēta Francijas atbilstība parāda kritērijam 2019. gadā.
- (12) Valdība savā 2020. gada stabilitātes programmā plāno, ka nominālā bilance pasliktināsies, proti, deficīts palielināsies no 3,0 % no IKP 2019. gadā līdz 9,0 % no IKP 2020. gadā. Vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP 2019. gadā stabilizējās un bija 98,1 % no IKP, bet saskaņā ar 2020. gada stabilitātes programmu 2020. gadā tā palielināsies līdz 115,2 %. Covid-19 pandēmijas dēļ makroekonomisko un fiskālo perspektīvu ietekmē liela nenoteiktība.
- (13) Reaģējot uz Covid-19 pandēmiju – un atbilstoši saskaņotai Savienības mēroga pieejai –, Francija ir laikus noteikusi budžeta pasākumus, lai palielinātu savas veselības aprūpes sistēmas kapacitāti, ierobežotu pandēmiju un sniegtu atbalstu vissmagāk skartajām personām un nozarēm. Saskaņā ar 2020. gada stabilitātes programmu minētie budžeta pasākumi sasniedz 1,9 % no IKP. Starp minētajiem pasākumiem ir daļēja bezdarba shēmas finansēšana 1,1 % apmērā no IKP; papildu izdevumi 0,4 % apmērā no IKP, lai stiprinātu veselības aprūpes pakalpojumus, veselības apdrošināšanas pabalstus un veselības aprūpes personāla kompensācijas; solidaritātes fonda izveide 0,3 % apmērā no IKP, lai sniegtu tiešu atbalstu maziem un ļoti maziem uzņēmumiem, kā arī pašnodarbinātām personām. Turklāt Francija ir paziņojusi par pasākumiem, kas palīdzēs nodrošināt likviditātes atbalstu uzņēmumiem, neradot tiešu ietekmi uz budžetu, un saskaņā ar 2020. gada stabilitātes programmas prognozi tie sasniegs 17 % no IKP. Šie pasākumi ietver nodokļu un sociālo maksājumu atlikšanu attiecībā uz uzņēmumiem; nodokļu un PVN pārmaksas paātrinātu atmaksu; īpašas rezerves izveidi, lai tieši atbalstītu stratēģiskos uzņēmumus, izmantojot kapitālieguldījumus (3,1 % no IKP) un aizdevumu garantijas (13,9 % no IKP). Kopumā Francijas veiktie pasākumi atbilst pamatnostādņiem, kas sniegtas Komisijas 2020. gada 13. marta paziņojumā. Minēto ārkārtas pasākumu un fiskālo atbalsta pasākumu pilnīga īstenošana, kam sekotu fiskālās politikas pārorientēšana uz piesardzīga vidēja termiņa fiskālā stāvokļa sasniegšanu, kad to ļaus ekonomikas apstākļi, palīdzēs saglabāt fiskālo stabilitāti vidējā termiņā.
- (14) Pamatojoties uz Komisijas 2020. gada pavasara prognozi ar nemainīgas politikas pieņemumu, Francijas vispārējās valdības budžeta bilance tiek prognozēta – 9,9 % apmērā no IKP 2020. gadā un – 4,0 % apmērā no IKP 2021. gadā. Tiek prognozēts, ka vispārējās valdības parāda attiecība pret IKP 2020. gadā sasniegs 116,5 % un 2021. gadā – 111,9 %.
- (15) Komisija 2020. gada 20. maijā nāca klajā ar ziņojumu, kas sagatavots saskaņā ar Līguma 126. panta 3. punktu, jo Francija 2019. gadā nebija ievērojusi noteikumu par parādu un 2020. gadā plāno pārkāpt deficīta robežvērtību, kas ir 3 % no IKP. Kopumā Komisijas analīze liecina, ka Līgumā un Regulā (EK) Nr. 1467/97 noteiktais deficīta un parāda kritērijs nav izpildīts.

⁽⁷⁾ Valdības neto primāros izdevumus veido kopējie valdības izdevumi, izņemot procentu izdevumus, izdevumus saistībā ar Savienības programmām, kas ir pilnībā izlīdzināti ar ienākumiem no Savienības fondiem, un nediskrecionāras izmaiņas saistībā ar bezdarbnieku pabalstu izdevumiem. Valsts finansētā bruto pamatkapitāla veidošanas līmenis ir izlīdzināts četru gadu laikposmā. Ir ņemti vērā tiesību aktos paredzētie diskrecionārie ieņēmumu pasākumi vai ieņēmumu palielinājumi. Vienreizēji pasākumi gan ieņēmumu, gan izdevumu jomā ir atskaitīti.

- (16) Francijas veselības aprūpes sistēma ļauj efektīvi sasniegt labus rezultātus. Tomēr Covid-19 krīze ir atklājusi trūkumus sistēmas sagatavotībā novērst pandēmiju. Starp tiem ir šādi trūkumi: a) grūtības nodrošināt, lai veselības aprūpes darbinieki, kritiski svarīgas preces un individuālie aizsardzības līdzekļi būtu viegli pieejami, un b) slēptas strukturālās problēmas. Attiecībā uz vispirms minētajām grūtībām, Francija mobilizēja medicīnas darbinieku un medicīnas palīgpersonāla, tostarp medicīnas studentu un pensionētu ārstu un medmāsu, kā arī aprīkojuma rezervi. Atbildes pasākumu koordinēšana visos veselības aprūpes sistēmas segmentos joprojām ir sarežģīts uzdevums. Attiecībā uz strukturālajām problēmām – tās ir izraisījis investīciju trūkums fiziskajā infrastruktūrā un cilvēkresursos, pakalpojumu organizācijas ierobežota pielāgošana un nepieciešamība uzlabot koordināciju starp privātā un publiskā sektora dalībniekiem. Sarežģījumus saasina pastāvošās reģionālās atšķirības. Piemēram, lai gan praktizējošo ārstu īpatsvars ir gandrīz Savienības vidējā rādītāja līmenī, aptuveni 18 % Francijas iedzīvotāju dzīvo apgabalos, kur piekļuve ģimenes ārstiem ir ierobežota. Ir nepieciešami turpmāki izlēmīgi centieni digitalizēt veselības aprūpes pakalpojumus, kas ir stūrakmens valdības izstrādātajā veselības aprūpes sistēmas pārveides stratēģijā. Covid-19 krīze liecina, ka pandēmijas laikā svarīga ir e-veselības, jo īpaši telemedicīnas, uzlabota izmantošana.
- (17) Covid-19 krīze negatīvi ietekmē Francijas darba tirgu un sociālos apstākļus. Neraugoties uz veiktajiem ierobežošanas pasākumiem, paredzams, ka bezdarbs 2020. gadā palielināsies līdz 10,1 % saskaņā ar Komisijas 2020. gada pavasara prognozi, bet pēc tam 2021. gadā tas samazināsies līdz 9,7 %. Šie pasākumi ietver saīsināta darbalaika shēmas grozīšanu un paplašināšanu, darba meklētāju tiesību pagaidu paplašināšanu, kā arī pasākumus, kas pieņemti, lai atbalstītu uzņēmumus un darba ņēmējus, un ar ko nodrošina sabiedrisko pakalpojumu un veselības aprūpes sistēmas darbību. Bažas joprojām rada pastāvīga darba tirgus segmentācija. 2019. gadā aptuveni divām trešdaļām jaunpieņemto darbinieku bija īstermiņa darba līgumi, proti, līguma termiņš nepārsniedza vienu mēnesi. Rādītājs pārejai no īstermiņa darba līguma uz beztermiņa darba līgumu ir viens no zemākajiem Savienībā. Bezdarbnieka pabalstu sistēmas (*Unédic*) nesēnās reformas mērķis bija stiprināt sistēmas finansiālo ilgtspēju un risināt segmentācijas problēmu. Tomēr atsevišķi reformas posmi, kas saistīti ar kompensācijas noteikumiem, Covid-19 krīzes dēļ ir apturēti. Ņemot vērā situācijas pasliktināšanos, ir svarīgi nodrošināt, ka visiem darba meklētājiem neatkarīgi no iepriekšējā nodarbinātības statusa ir pieejami bezdarbnieka pabalsti, kā arī aktīvs atbalsts nodarbinātībai. Lai novērstu prasmju neatbilstību un uzlabotu darba tirgus noturību, būtu jāturpina centieni veicināt darbspēka pārdali starp nozarēm. Pirms Covid-19 pandēmijas darba devēji arvien biežāk ziņoja par grūtībām atrast piemērotus kandidātus pieņemšanai darbā, norādot uz nepieciešamību veicināt prasmju pilnveidi un pārkvalifikāciju. Piemēram, lai gan prasmju nepietiekamība īpaši skar informācijas tehnoloģiju nozari, šīs jomas absolventi veido tikai 3,5 % no kopējā terciāro absolventu skaita.
- (18) Covid-19 krīzes kontekstā ir īpaši svarīgi nodrošināt kritiskās infrastruktūras darbību un preču brīvu apgrozību visā vienotajā tirgū, kā arī sadarbībā ar kaimiņvalstīm uzraudzīt un nodrošināt piegādes ķēžu pareizu darbību. Šajā nolūkā Covid-19 krīzes laikā pieņemto dažu zāļu eksporta ierobežojumu atcelšana palīdzēs saskaņoti un solidaritātes garā apmierināt iedzīvotāju vajadzības visā Savienībā, novērst piegādes ķēžu trūkuma un traucējumu risku un, visbeidzot, pavērs ceļu Savienības līmenī koordinētas Covid-19 izejas stratēģijas sekmīgai īstenošanai.
- (19) Francija ir pieņēmusi daudzas shēmas uzņēmumu likviditātes atbalstam, tostarp saskaņā ar pagaidu regulējumu valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā⁽⁸⁾. Šādu shēmu efektīva īstenošana ir būtiska, lai nodrošinātu, ka uzņēmumi un jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) gūst labumu no tām. Izstrādājot un īstenojot minētos pasākumus, ir jāņem vērā banku sektora noturība.
- (20) Francijas vispārējā uzņēmējdarbības vide ir uzlabojusies, tomēr Francijai ir jāturpina centieni vienkāršot savu nodokļu sistēmu un samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem, jo īpaši, ja tā vēlas sekmēt efektīvu ekonomikas atveseļošanu vidējā termiņā. Piemēram, saskaņā ar Komisijas novērtējumu, ko apliecināja ESAO 2018. gada produktu tirgus regulējuma rādītāji, neraugoties uz panākto progresu un vairāku pasākumu pieņemšanu pakalpojumu nozarē, regulatīvie ierobežojumi Francijā joprojām ir augstāki nekā citās dalībvalstīs, jo īpaši attiecībā uz komercpakalpojumiem, kas ietver lielu skaitu reglamentēto profesiju, un mazumtirdzniecību. Tā kā pakalpojumu nozare ir viena no visvairāk skartajām nozarēm, tai būs liela nozīme Covid-19 krīzes pārvarēšanā un atveseļošanas procesā pēc tās. Pārstrādājot prasības attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībām un to veikšanu, tiktu stimulēta inovācija, konkurence un profesionālā mobilitāte, nodrošinot pozitīvu vispārējo ekonomisko ietekmi. Regulatīvais elastīgums varētu arī veicināt mazumtirdzniecības darbības atjaunošanos pēc Covid-19 pandēmijas.

⁽⁸⁾ OV C 911, 20.3.2020., 1. lpp.

- (21) Lai veicinātu ekonomikas atveseļošanu, būs svarīgi pasteidzināt labā sagatavotības stadijā esošo publisko investīciju projektu īstenošanu un veicināt privātās investīcijas, tostarp veicot attiecīgas reformas. Tas varētu tikt apzināts Eiropas zaļā kursa prioritātēs, jo īpaši attiecībā uz mazoglekļa transporta iniciatīvām, atjaunojamajiem energoresursiem un ēku renovāciju. Kopā ar ekonomikas digitālo pārveidi tas varētu palīdzēt īstermiņā stimulēt atveseļošanu un nodrošināt rezultātus vidējā termiņā pēc Covid-19 krīzes, kā arī pavērt Francijai ceļu uz ilgtspējīgu un klimatneitrālu ekonomiku, vienlaikus veicinot tehnoloģisko līderību. Sagatavojot atveseļošanas pasākumus, darbs varētu balstīties uz Francijas Nacionālo enerģētikas un klimata plānu, kopīgu interešu projektiem un infrastruktūras attīstības plāniem. Turpmākas investīcijas enerģētikas infrastruktūrās, tostarp elektrotīklu starpsavienojumos, palīdzētu uzlabot Savienības iekšējā enerģijas tirgus integrāciju, vienlaikus palielinot konkurenci un veicinot atjaunojamo energoresursu izmantošanu. 2021.–2027. gada laikposmam paredzēto līdzekļu plānošana Taisnīgas pārkārtošanās fondam, kas aplūkots Komisijas priekšlikumā, varētu palīdzēt Francijai risināt dažas no problēmām, ko rada pārkārtošanās uz klimatneitrālu ekonomiku, jo īpaši teritorijās, kas ietvertas 2020. gada ziņojuma par valsti D pielikumā. Tas ļautu Francijai optimāli izmantot minēto fondu.
- (22) Pārvietošanās ierobežojumu laikā digitalizācija ir izrādījusies būtiska, lai saglabātu piekļuvi valdības, izglītības un medicīnas pakalpojumiem un saglabātu saimniecisko darbību, izmantojot tāldarbu un e-komerciju. Vidējā termiņā digitalizācija sniedz uzņēmumiem, jo īpaši MVU, lielākas iespējas atveseļoties un attīstīties, nodrošinot tiem kontaktus ar lielāku skaitu potenciālo klientu, uzlabojot ražošanas procesu efektivitāti un stimulējot inovāciju. Investīcijas digitalizācijā ietver atbilstošas infrastruktūras nodrošināšanu un plašākas sabiedrības, jo īpaši nodarbināto iedzīvotāju, digitālo prasmju uzlabošanu. Francijas plāns par ļoti ātrdarbīgu platjoslu (*Plan France Très Haut Débit*), šķiet, tiek pienācīgi īstenots pilsētu teritorijās. Tomēr citās teritorijās joprojām pastāv būtiskas atšķirības ļoti ātrdarbīga tīkla pārklājumā.
- (23) Francijai ir spēcīga pētniecības bāze un potenciāls iesaistīties konkrētos ar pētniecību un inovāciju saistītos pasākumos, lai reaģētu uz Covid-19 krīzi, tostarp vakcinu un zāļu izstrādē. Covid-19 krīzes laikā un pēc tās ir nepieciešama pastiprināta sadarbība starp publisko un privāto sektoru pētniecības un inovācijas jomā. Vidējā termiņā investīcijas pētniecībā un inovācijā varētu veicināt produktivitātes pieaugumu, kā to norādījusi Francijas Valsts produktivitātes padome. Investīcijas ir nepieciešamas arī izaugsmi veicinošās nozarēs, lai ļautu uzņēmumiem izmantot iespējas, ko sniedz Eiropas ekonomikas pārveide.
- (24) Francijai adresētie ieteikumi, kas izklāstīti šajā ieteikumā (“2020. gada valstij adresētie ieteikumi”), pievēršas Covid-19 pandēmijas sociālekonomiskās ietekmes novēršanai un ekonomikas atveseļošanas veicināšanai, taču 2019. gada valstij adresētie ieteikumi attiecās arī uz reformām, kuras ir būtiskas, lai risinātu strukturālās problēmas vidējā līdz ilgākā termiņā. 2019. gada valstij adresētie ieteikumi nav zaudējuši aktualitāti un arī turpmāk tiks pārraudzīti visā nākamā gada Eiropas pusgadā. Tas ietver 2019. gada valstij adresētos ieteikumus, kas skar ar investīcijām saistīto ekonomikas politiku. Visi 2019. gada valstij adresētie ieteikumi būtu jāņem vērā kohēzijas politikas finansējuma stratēģiskajā plānošanā pēc 2020. gada, tostarp pašreizējās krīzes ietekmes mazināšanas pasākumos un izejas stratēģijās.
- (25) Eiropas pusgads nodrošina satvaru pastāvīgai ekonomikas un nodarbinātības politikas koordinēšanai Savienībā un tādējādi var veicināt ekonomikas ilgtspēju. Dalībvalstis savās 2020. gada valsts reformu programmās ir izvērtējušas progresu, kas gūts ANO ilgtspējīgas attīstības mērķu (IAM) īstenošanā. Nodrošinot 2020. gada valstij adresēto ieteikumu pilnīgu īstenošanu, Francija sekmēs progresu IAM sasniegšanā un dos ieguldījumu kopīgos pūlīšos nodrošināt konkurētspējīgu ilgtspēju Savienībā.
- (26) Cieša ekonomiku koordinācija ekonomiskajā un monetārajā savienībā ir būtiska, lai panāktu strauju atveseļoanos no Covid-19 pandēmijas ekonomiskās ietekmes. Francijai kā dalībvalstij, kuras valūta ir euro, būtu jānodrošina, ka tās politika turpina atbilst 2020. gada ieteikumiem eurozonai un tiek koordinēta ar politiku, ko īsteno pārējās dalībvalstīs, kuru valūta ir euro, vienlaikus ņemot vērā Eurogrupas politiskās norādes.
- (27) Komisija 2020. gada Eiropas pusgada kontekstā ir veikusi Francijas ekonomikas politikas visaptverošu analīzi un publicējusi to 2020. gada ziņojumā par šo valsti. Tā ir arī novērtējusi 2020. gada stabilitātes programmu, 2020. gada valsts reformu programmu un to, kā īstenoti valstij adresētie ieteikumi, kas Francijai adresēti iepriekšējos gados. Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgas fiskālās un sociālekonomiskās politikas

nodrošināšanā Francijā, bet arī to atbilstību Savienības noteikumiem un norādēm, ņemot vērā, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot Savienības līmeņa ieguldījumu.

- (28) Ņemot vērā šo novērtējumu, Padome ir izskatījusi 2020. gada stabilitātes programmu, un tās atzinums ⁽⁹⁾ ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā,
- (29) Padome ir izskatījusi 2020. gada valsts reformu programmu un 2020. gada stabilitātes programmu, ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo novērtējumu. 2020. gada valstij adresētajos ieteikumos ir ņemts vērā, ka Covid-19 pandēmijas apkarošana un ekonomikas atveseļošanas veicināšana ir pirmais nepieciešamais solis, kas ļaus koriģēt nelīdzsvarotību. 2020. gada valstij adresētie ieteikumi, kuri ir tieši vērsti uz makroekonomikas nelīdzsvarotību, ko Komisija konstatējusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu, ir atspoguļoti 1., 3. un 4. ieteikumā,

AR ŠO IESAKA Francijai 2020. un 2021. gadā rīkoties šādi.

1. Ievērojot Stabilitātes un izaugsmes pakta vispārējo izņēmuma klauzulu, veikt visus vajadzīgos pasākumus, lai efektīvi vērstos pret Covid-19 pandēmiju, stiprinātu ekonomiku un atbalstītu tās turpmāko atveseļošanu. Kad to pieļaus ekonomiskie apstākļi, īstenot fiskālo politiku ar mērķi panākt piesardzīgu vidēja termiņa fiskālo stāvokli un nodrošināt parāda ilgtspēju, vienlaikus veicinot investīcijas. Stiprināt veselības aprūpes sistēmas noturību, nodrošinot pietiekamu apgādi ar kritiski svarīgu medicīnisko aprīkojumu un līdzsvarotu veselības aprūpes darbinieku sadalījumu, kā arī ieguldīt e-veselībā.
2. Mazināt Covid-19 krīzes ietekmi uz nodarbinātību un sociālo jomu, tostarp veicinot prasmju apguvi un aktīvu atbalstu visiem darba meklētājiem.
3. Nodrošināt uzņēmumu, jo īpaši mazo un vidējo uzņēmumu, likviditātes atbalsta pasākumu efektīvu īstenošanu. Pateidzināt labā sagatavotības stadijā esošo publisko investīciju projektu īstenošanu un rosināt privātās investīcijas, lai sekmētu ekonomikas atveseļošanu. Ievirzīt investīcijas uz zaļo pārkārtošanos un digitālo pāreju, jo īpaši uz ilgtspējīgu transportu, tīru un efektīvu enerģijas ražošanu un izmantošanu, enerģētikas un digitālo infrastruktūru un pētniecību un inovāciju.
4. Turpināt uzlabot normatīvo vidi, samazināt administratīvo slogu uzņēmumiem un vienkāršot nodokļu sistēmu.

Briselē, 2020. gada 20. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētāja
J. KLOECKNER*

⁽⁹⁾ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.